

Kære København—send ikke flere flygtninge

Af Thomas Bo Østergaard.

Ja, overskriften får sikkert mange til at tro, at nu skal det igen til, at handle om de mange flygtninge, som i øjeblikket flygter fra diverse rædselsregimer op igennem Europa til Danmark. Men nej, her må jeg skuffe jer. Mit indlæg handler om den flygtningestrøm, som i øjeblikket er den største trussel under Lolland Kommunes økonomi. Og i øvrigt også er den største trussel imod, at bringe vores kære borgere på kontanthjælp tættere på arbejdsmarkedet. Nemlig de danskere på kontanthjælp som flygter fra hovedstaden til Lolland godt hjulpet på vej af hovedstaden selv. Og det i øvrigt kontanthjælpsmodtagere som i langt de fleste tilfælde har mange andre udfordringer end blot den, at komme tættere på uddannelse eller arbejdsmarkedet. Og det er da lidt paradoksalt, at det er de selvsamme kommuner som piver over, at de gennem en udligningsreform skal give lidt til de kommuner, som de ønsker, skal overtage dele af deres ansvar og udgifter! Hmmm, men det vender jeg tilbage til.

Har undertegnede så noget imod kontanthjælpsmodtagere? Overhovedet ikke. Der kan være mange gode grunde til, at man er landet på den "gren" og det selvom, at vi alle skal huske på, at pladsen på "grenen" kun er midlertidig til låns.

Næ, udfordringen er, at Lolland Kommune ikke har økonomi til at løse hovedstadens problemer, og vi vil heller ikke. Det er simpelthen ikke rimeligt og i øvrigt aldeles usympatisk, at hovedstaden "visiterer" deres borgere til Lolland under påskudet af, at de kan få "en ny frisk start på livet", hvor indskud til lejlighed, flytning og et 40" fjernsyn er en del af "farvelpakken"! Tilfældigt eller strategisk tænkning? Fakta er, at siden 1990 er/var 7 ud af 10 tilflyttere til Lolland på overførselsindkomst. Med tanke på alle de muligheder som hovedstaden har og tilbyder, så undrer jeg mig over, at så mange gennem årene har brug for "en ny frisk start på livet". Men jeg er selvfølgelig heller ikke kontanthjælpsmodtager.

Og lad os så lige vende tilbage til udligningsreformen. Og her bliver det lidt tragisk komisk. For de selvsamme kommuner, som luger ud i egne rækker, er dem som samtidig beklager sig over, at de skal betale "ulandsbistand" til dele af vandkants Danmark, herunder Lolland Kommune. Men intet er mere forkert forstået. I betaler ikke "ulandsbistand". I betaler blot et minimum af vores egen penge retur. Penge som vi betaler for, at I har universiteter, statslige arbejdspladser, sygehuse, politi til jeres superligakampe osv. Noget som vi ikke har skyggen af på Lolland. Og lad det være sagt en gang for alle – det betaler vi gerne for, men det er beskæmmende, at den samme solidaritet ikke er til stede, når pengene skal gå den anden vej. Og det er penge som, vel og mærke, blot skal bringe Danmark i økonomisk og social balance!

Hvorvidt denne besynderlige tilgang og politiske holdninger skyldes egoistiske motiver eller uvidenhed, skal jeg lade andre, og gerne pressen, om at bedømme, men jeg står gerne politisk på mål for, at de nedværdigende politiske udmeldinger og tiltag som kommer fra hovedstaden, på ingen måde gavner hele tanken om *et ligeværdigt Danmark*.

Med beslutningen om et kontanthjælpsloft har jeg en klar forventning om, at Lolland bliver overrendt af nye "flygtninge". Det er rigtig synd for Lolland, men det er i højere grad synd for de "flygtninge" som nogen har bildt ind, at græsset er grønnere på den anden side. Lolland har desværre ikke en kinamands chance for, at løse denne udfordring selv og det står jo noget i kontrast til, at alle higer efter kvalificeret arbejdskraft.

Så ja, Lokallisten Lolland ønsker også grænsebomme, men de skal opsættes ved Farøbroen. Og det lige ind til, at alle tager udfordringen til sig og at denne udfordring løses nationalt og ikke lokalt.

PS. Frygt i den forbindelse ikke Storstrømsbroen – den er der sgu ingen, som tør bevæge sig over.

Vi har fokus på Lolland

- ikke på os selv.

Kære Lolland-velkommen til

Lokallisten Lolland

Af Thomas Bo Østergaard.

Lokallisten Lolland er Lollands svar på lokal indflydelse. Vi skal på ingen måder rette ind til højre fordi en given kongres, årsmøde eller landsmøde beslutter det. De landsdækkende partier er styret af storbys interesser (det er der, stemmerne ligger) og ikke mange kan se mod syd, når nye løsninger skal findes. Storstrømsbroen er et vanvittigt godt eksempel. Gad vide om der ville være den samme tåven, hvis en fuld russer sejlede ind i Langebro? Næppe, og det til trods for, at der kun er et stenkast til den næste.

Lokallisten Lolland ser derfor sig selv som en liste som kun styres af Lollikker når en retning skal sættes. Derfor er vi også glade for, at det nu er lykkes os, at komme med i en konstituering hvor vi ikke alene har høringsret, men også beslutningsret. Det betyder nu, at vi kan få sat vores præg på de kommende forhandlinger om en ny skolestruktur, de kommende års budgetter og meget mere. Det bliver hårde forhandlinger vi skal have sammen med den øvrige flertalsgruppe, men det ændrer ikke ved, at vi har mulighed for, at præge de debatter som foregår på de forskellige fagområder. Og en ting vil være sikkert – vi vil sætte et tydeligt præg på lige bestemt de 2 ovennævnte områder.

Men vi blander os ikke kun i den lokale debat. Vi blander os i høj grad også på den regions- og landpolitiske scene. Og her på siden vil i kunne se nogle eksempler på det.

I Nakskov er der bl.a. i øjeblikket en heftig diskussion om kvaliteten og i øvrigt også kvantiteten af det arbejde (eller manglende på samme) som Nordic Medicare leverer på Nakskov Sundhedshus. Og vi må sige, at borgernes kritik i høj grad er berettiget og det er altså Region Sjællands opgave at løse den udfordring. Og hvis de ikke kan det, hvorfor så have dem!

Vi må forlange at ventetider på 3-4 uger for en simpel undersøgelse nedsættes markant. Vi må forlange, at recepter til simpel medicin eks. Astma, kan laves inden for den tid, det tager at skrive en mail til apoteket. Vi kan sagtens forstå, at der på sundhedsområdet er samlet specialstopgaver på

de større sygehuse, men vi har til gengæld en klar forventning om, at når snakken falder på de privat praktiserende læger, så er det logik for burhøns, at her har vi et ensrettet tilbud uagtet, hvor i landet man måtte bo.

Lolland Kommune står overfor en svær økonomisk tid. En økonomi som primært er tvunget i knæ grundet landspolitiske beslutninger, som vi ikke er herre over, men som vi dog i fællesskab kan præge. Her tænker jeg specielt på de udgifter som findes på arbejdsmarkedsområdet. Arbejdsmarkedsområdet står for ca. 1/3 af Lolland Kommunes samlede budget og af disse bruges langt størstedelen til overførselsindkomster som er lovpligtige. Nu kan der være mange gode grunde til, at man er på kontanthjælp, sygedagpenge, førtidspension m.m. og i politik skal vi ikke sagsbehandle. Det har vi dygtige folk til. Men det ændrer ikke ved, at udgiften primært er kommunal. Det betyder, at de kommuner i Danmark, hvor leveomkostningerne er lave selvfølgelig vil tiltrække borgere, hvor pengungen er klemt. Det er godt nok også svært, at bebrede folk, at de søger hen, hvor man får mest for pengene. Men det betyder også, at Lolland Kommune har store udgifter til denne opgave, hvorimod hele det Nordkøbenhavnske miljø ikke bruger 5 flade øre på denne udfordring. Er det rimeligt?

Er det rimeligt, at Lolland Kommune skal bruge en stor del af sin skatteindkomst på denne opgave, hvorimod, at "de rige kommuner" kan bruge deres på velfærd. Det synes vi ikke i Lokallisten Lolland. Det er en skævvridning af Danmark. Vi går derfor ind for, at udgiften til vores borgere på overførselsindkomst bliver en statslig udgift. Staten kan så trække os tilsvarende i bloktiskuddet og det vil sige, at hele øvelsen går i NUL. Og med den øvelse vil Danmark, og her taler vi om Christiansborg, i høj grad sikre, at alle dele af landet vil have økonomi til velfærd.

Ovenstående er nogle af de mange emner som pt. fylder meget i Lokallisten Lolland. Men som lokal liste har vi også brug for lokale input. Vi håber derfor, at nogen af jer læsere kunne have lyst til, at blive en del af Lollands byråds lokale fightere. Skulle i have fået vakt interessen, så skal i være meget velkommen til at kontakte undertegnede eller Lokallisten Lollands bestyrelse.

I kan selvfølgelig også finde os på Facebook eller søge oplysninger på vores hjemmeside lokallisten-lolland.

Sygdom kan ramme alle, - men Lolland er lidt i koma

Af Karen Albrechtsen.

Kære Sundhedsminister Sophie Løhde.

Jeg tvivler på om du de sidste uger har fulgt med i den debat, som os "lægeløse" for tiden oplever i vores landsdel.

Lolland har på mange måder formået at sno sig igennem diverse kriser. Arbejdsløshed, affolkning, unge og ældre på overførselsindkomster, mindre børnetilvækst end generelt i den øvrige del af landet - ja og så alt det løse.

Udfordringer som kommunerne, erhvervsvirksomheder og befolkningen sammen forsøger at løse - ud fra de givne forudsætninger. Når det kommer til den akutte lægemangel i landsdelen, så kan de officielle stedlige myndigheder ikke stille meget op, som tingene ser ud nu. Lægepraksis lukker. Lægebehandlingen udliciteret, og borgerne kan tage firmaet, på godt eller på skidt - vente, vente, vente og i sidste ende vælge en privat udbyder.

At vi er mange om den private udbyder, kommer næppe som et chok for virksomheden, det må ligge i kontraktmaterialet. Nu kommer det så - spørgsmålet, vi gerne vil stille Sundhedsministeren? Hvor meget skal vi betale ekstra, som almindelig borgeren i Danmark, i skat, så vi i rimelig grad kan komme på højde med service niveauet i det Danmark, hvor lægemangel også er en del af kommunernes udfordring.

Jeg vil gerne, på vegne af "Lokallisten Lolland" - invitere dig til en åben debat på Lolland, om hvad der er, vi som kommune kan forvente af serviceydelser indenfor området i fremtiden.
- Er ventetid på 1,5 måned rimelig, på en almindelig konsultation hos lægen, når jeg i lighed med landets øvrige skatteborgere er tvundet til at betale min skat, eller kan jeg forvente at Danmark yderkanter i fremtiden får nedsat skatten, hvis (vi) vil søge private læger i hovedstadsområdet.

Lokallisten er med på at betale mere i kommuneskat, det har vi stemt ja til - det er ikke så urimeligt, så vi kan bevare skoler, ældrepleje og andre nødvendige udgifter i kommunen for at få husholdningkassen i balance, - men vi vil ikke se på at andre bare tager fra sig, uden at vi kan få et ord indført.

Kære sundhedsminister, ta' turen herved og lyt - vi er mange der ikke har brug for faglig lægehjælp, men vi vil gerne støtte op om dem der virkelig har store udfordringer på helbredsområdet her i landsdelen.

I den sidste ende kan vi jo godt tørre problemet af på Regionerne. Men det løser ikke den problemstilling med den manglende lægemangel. Hvis det er, som vores lokale "private lægevirk-somhed" påstår, så er problemet selvforskyldt! - fordi vi hele tiden klager, så læger ikke vil herved! - den hopper vi ikke på, læger er mennesker og læger løser opgaver det hvor opgaven er!

Kære Sundhedsminister, løs opgaven Til gavn for et lige Danmark.

Fremtiden kræver planlægning

Af Leo Christensen.

Lolland kommune har fra sin start i 2007 været udfordret af mange forandringer, tunge omstillingsopgaver og en lang række potentialer der kan sikre kommunen en bedre fremtid - Femern tunnel, Storstrømsbro, et stærkt landbrug under omstilling og vor store energi og miljøindsatsninger. Det har krævet at kommunen - ud over et ledelsessekretariat, myndighedsgruppen i Rødbø der varetager de lovpligtige plan- og kontrolopgaver og en række medarbejdere ved de forskellige faglige enheder som skole, ældrepleje og park og vej, har etableret og driver en meget stor erhvervs - og udviklingsafdeling direkte under den centrale administrative ledelse.

Tiderne ændre sig og det gør opgaverne også og ikke mindst de ressourcer der er til rådighed. Her ti år efter at kommunen blev etableret, er vi klar til de store anlægsopgaver og har været det længe.

De nødvendige tiltag for at understøtte industri og landbrug er langt hen af vejen outsourcet til Business Lolland Falster og selv om der kan hentes mange penge fra forskellige fonde, kræver det altid en stor medfinansiering i millionklassen og det er penge vi ikke længere har. Alle vore faglige enheder er under et enormt økonomisk pres. Vi tabte over 120 millioner kroner i 2015 og har lige åbnet 2016 budgettet for at finde yderligere 100 millioner kroner varige besparelser.

Vi må gentænke hele vor udviklingsstrategi. Den vi har, hvor vi skulle reduceres til ca. 31.000 borgere men alligevel klare os gennem tilpasningen, virker ikke længere. Nye love der giver os mindre tilskud, flygtningene fra nord - den sociale import presser os helt til grænsen og vi bliver ikke længere færre, men vi mister hele tiden indtægter og øger udgifterne.

Lokallisten Lolland mener at vi i en årrække skal omlægge de udviklingsaktiviteter der finansieres med skattemidler. Vi skal styrke de enkelte faglige enheder på bekostning af den meget store indsats der i dag ydes gennem de mange årsværk af højt uddannede specialister inden for national og international tænkning. Det vil selvfølgelig koste os alle i kommunen på national og international indsigt og forståelse.

Vi vil helt sikkert miste fondsmidler, men vi har ikke råd til denne type projekter længere og endelig har vi et akut behov for at styrke kommunens primære aktiviteter - skole, ældrepleje, psykiatri og klimasikring for at nævne nogle.

Finansieringen af nytænkning omkring de nære aktiviteter - de varme hænder og kommunens robusthed over for klimaforandringerne, kan vi kun se tilvejebragt gennem nedlæggelse af sektoren Udvikling og Erhverv. Erhvervenes tarv varetages allerede gennem den organisation (BLF) vi har opbygget og finansierer sammen med Guldborg-sund kommune. Vi vil få en bruttoindtægt på ti millioner kroner/år efter afviklings omkostningerne er afholdt.

Vi vurderer at der er en række aktiviteter der ikke kan undværes - presseafdeling og anden sekretariatsbehandling og derfor ser vi disse funktioner lagt sammen med det eksisterende ledelsessekretariat. Men en netto besparelse i størrelsesordenen 7,5 millioner pr. år kan hentes hjem med dette drastiske, men i vore øjne nødvendige tiltag.

Vi kan ikke omstille os gennem en "salami" afvikling af denne sektor. Vi har brug for at rydde op og starte forfra med en udvikling der bygger på en styrkelse af de enkelte faglige udvalg og dermed også det administrative og politiske ansvar der følger med.

Det er en barsk opskrift, men vi må se i øjnene at der ikke er råd til at have så mange årsværk af højt betalte akademikere til at skue ind i en fremtid hvor end ikke de helt basale ydelser til vore borgere har en kvalitet der sikre os en fastholdelse af de erhvervsaktive der er grundlaget for at erhvervsliv og kommune kan udvikle sig.